Домашні завдання з української мови та літератури, зарубіжної літератури, основ здоров'я 5-Б класу

Розклад уроків / домашніх завдань для учнів 5-Б класу

на тиждень 27.04 – 30.04.2020р

День тижня/ число	**Предмет**	**Тема** Підручники: набрати в Googl **електронні версії підручників для 5 класу.**	**Домашні завдання**	
			Яке домашнє завдання? **Протягом тижня фонетична зарядка на звук [Ш]**	**Виконати і здати д/з (Число і час)**
Пн. 27.04	Українська мова	Пряма мова. Розділові знаки при прямій мові. Діалог. Тире при діалозі.	Вправа 487- усно Вправи 492 і 493- письмово Вправа 495- усно і 497 – усно Вправа 499 - письмово	З понеділка до четверга
	Українська література	**Микола Магера** **Оповідання для дітей**	Оповідання (обрати 1 твір) «Їжачок», «Тополя», «Добра дівчинка»	З понеділка до четверга
	Зарубіжна література	**Борги (хто не здав)** « Чарлі і шоколадна фабрика»	Переглянути фільм. Пригадати і написати героїв. Намалювати 1 героя , який сподобався і підписати ім'я.	З понеділка до четверга
	Основи здоров'я	**Борги (хто не здав)** Сам надворі.	Читати § 27. Скласти речення про небезпечну поведінку надворі.	З понеділка до четверга
Чт. 30.04	РСС Особистий щоденник	**Борги (хто не здав)** **Особистий щоденник** Запис в щоденнику (або на листках): 1. Велике релігійне свято – Великдень. План. 1) Підготовка до Великодня. 2) Як я зустрів/-ла і провів/-ела Великдень. 3) Мої роздуми про цей день, це релігійне свято.		Здати всі роботи **Таблиця** **Підсумки Д/З** (з 9.00 до 12.00) **Борги**
Пт. 01.05		Вихідний		

Зразок

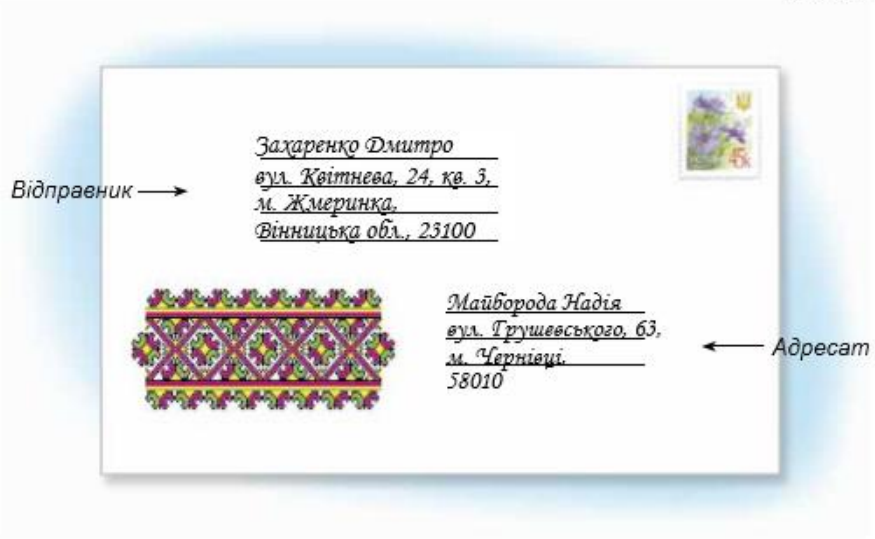

ЗВЕРНІТЬ УВАГУ!

Слова *область, район, місто, село, вулиця, квартира* тощо в запису адреси прийнято скорочувати (*обл., р-н, м., с., вул., кв.*).

485 Уявіть, що вам потрібно надіслати лист комусь із рідних чи знайомих. Накресліть уявний конверт і напишіть свою адресу та адресу адресата. Скористайтеся поданим вище зразком.

§ 63. РЕЧЕННЯ З ПРЯМОЮ МОВОЮ

Про те, з яких частин складається речення з прямою мовою, особливість його інтонування та про вживання розділових знаків у такому реченні

486 **А.** Прочитайте речення. У кожному з них виділено пряму мову; інша частина – слова автора.

1. У давнину говорили: **«Якщо на хаті звив гніздо лелека, то в родині буде лад».**
2. **«А тепер берімося до діла»,** – весело запропонував Андрій.

Б. На основі спостереження зробіть висновок про особливості будови речень із прямою мовою.
В. Яка роль таких речень у мовленні?

Пряма мова — **Пряма мова – це точно відтворене висловлення певної особи, передане від її імені.**

Слова автора — **Слова, що вказують, кому належить пряма мова, називають словами автора.** Вони можуть стояти перед прямою мовою або після неї. ПОРІВНЯЙМО:

Українська мова 5 клас

Тема : Пряма мова. Розділові знаки.
Читати уважно правила.
Усно відповідати на запитання:

1. Що таке пряма мова?
2. Які слова автора?
3. Де можуть стояти слова автора?
4. Між словами автора й прямою мовою треба робити що?
5. Які розділові знаки допомагають виділити пряму мову?

(Лапки, двокрапка, кома, тире)

Є пряма мова і непряма мова.

Пряма мова точно передає слова автора, які беруться в лапки.
Непряма мова просто передає слова автора. Лапки не ставлять.

Заміна прямої мови непрямою		
А: «П — розповідне речення».	→	[ ], (**що**).
Олег сказав: «Я в хорошій формі».	→	Олег сказав, **що** він у хорошій формі.
А: «П — спонукальне речення».	→	[ ], (**щоб**).
Інна попросила: «Приготуйте сік».	→	Інна попросила, **щоб** їй приготували сік.
А: «П — питальне речення?»	→	[ ], (**хто, що, який, чий, коли, де, чи**).
Іван усе випитував: «Коли починати?»	→	Іван усе випитував, **коли** починати.
Ольга запитала: «Це місце зайняте?»	→	Ольга запитала, **чи** це місце зайняте.

Запамятай схеми на сторінці 180.

Умовні позначення:

П - пряма мова, що пишеться з великої літери;
п - пряма мова, що пишеться з маленької літери;
А - слова автора, що пишуться з великої літери;
а - слова автора, що пишуться з маленької літери.

Вправа 487 – усно
Вправа 492 – письмово// вправа 493 - письмово

Слова автора

1. **Максим Рильський писав**: **«Усі слова – співучі струни, коли під майстровим смичком».**
2. **«Усі слова – співучі струни, коли під майстровим смичком», – писав Максим Рильський.**

Інтонація

В усному мовленні пряму мову вимовляємо повільніше й вищим тоном, ніж слова автора. Слова автора після прямої мови читаємо швидше й трохи зниженим голосом. Між словами автора й прямою мовою робимо паузу.

487 І. Знайдіть у реченнях слова автора й пряму мову. Визначте, де стоять слова автора – перед прямою мовою чи після неї.

1. «Дідусю, відпочиньте вже», – сказав Андрійко *(Л. Вишневецький)*. 2. У кожній родині змалечку казали дитині: «Не кидайся хлібом, він – святий» *(З журналу)*. 3. Промовила конвалія: «Прощай, гаю милий!» *(Леся Українка)*. 4. «Що ти хочеш сказати, Галю?» – питає Ганна Олексіївна. «У Марійки братик народився», – сповіщає Галя *(В. Сухомлинський)*.

ІІ. Прочитайте виразно речення вголос, правильно їх інтонуючи.

Розділові знаки

На письмі пряму мову завжди беремо **в лапки**, а перше слово пишемо **з великої букви.**
Якщо слова автора стоять перед прямою мовою, то після них ставимо **двокрапку.**
Якщо слова автора стоять після прямої мови, то перед ними ставимо **кому (знак питання або знак оклику) й тире.** Слова автора після прямої мови починаємо з малої букви.

НАПРИКЛАД: *1. Зайшла бабуся до хати та й питає: «А хто допоможе мені води принести?» 2. «Діду, я трави накосив багато біля ставка», – похвалився онук.*

Схеми

Речення з прямою мовою можна зобразити за допомогою таких схем:

1. А: «П».
2. А: «П?»
3. «П», – а.
4. «П?!» – а.

(П – пряма мова; А, а – слова автора.)

488 І. Спишіть речення, ставлячи пропущені розділові знаки. Обґрунтуйте вживання розділових знаків при прямій мові. У якому реченні є звертання?

1. Кожен кущик і **стежка** мов говорять мені Ти у рідному домі, у своїй стороні *(А. Камінчук)*. 2. Мені сказала мати Розцвіла **ромашка** біля хати *(Г. Кривда)*. 3. От і принесли нам лебеді на крилах життя говорить мій дід Дем'ян *(М. Стельмах)*. 4. Іду та людей питаю Де тут дорога до рідного краю? *(В. Симоненко)*. 5. Аж тут Зоя гукає Дивись, журавлі. Які ж вони гарні. Бачиш Дмитрику? *(В. Сухомлинський)*.

ІІ. Зобразіть схеми речень з прямою мовою.
ІІІ. Обґрунтуйте написання сумнівних приголосних у виділених словах.

489 І. Перебудуйте подані речення так, щоб слова автора стояли після прямої мови. Як це вплине на вживання розділових знаків? Утворені речення запишіть.

1. Бджола каже: «Годуй мене до Купала Йвана, то зроблю з тебе пана» *(Нар. творчість)*. 2. В одному з віршів Микола Сингаївський писав: «Я люблю наш тихий сад і осінній листопад». 3. Поле каже: «Я зеленію, бо засіває мене праця людська» *(В. Сухомлинський)*. 4. Усміхнувшись, гукнув подорожній: «Здоровенькі були, пастушки!» *(В. Скомаровський)*. 5. Вовк у лося запитав: «Ти чому рогатий став?» *(Є. Гуцало)*.

ІІ. Поясніть, як ви розумієте зміст першого речення. Що ви знаєте про свято Івана Купала?

490 Складіть і запишіть два речення з прямою мовою про народні звичаї, обряди, вірування. Назвіть дієслова, з допомогою яких ви ввели пряму мову.

491 ***ПОПРАЦЮЙТЕ В ПАРАХ.*** Утворіть з поданих речень і запишіть речення з прямою мовою. Використовуйте наведені дієслова. Один з вас має ставити слова автора перед прямою мовою, а інший – після.

говорив
казав
писав
зазначав
стверджував
переконував

ЗРАЗОК. *А хто свою мову забуде, той серце забуде своє* (В. Сосюра). – «А хто свою мову забуде, той серце забуде своє», – писав В. Сосюра.

1. Найбільше і найдорожче добро в кожного народу – це його мова *(Панас Мирний)*. 2. Нападати на мову народу – це означає нападати на його серце *(Г. Лаубе)*. 3. Не цурайтесь того слова, що мати співала... *(Т. Шевченко)*. 4. Без мови рідної, юначе, й народу нашого нема *(В. Сосюра)*.

Хто зможе записати подані речення так, щоб дванадцять балів отримав Сергій, а не Світлана, змінюючи при цьому лише розділові знаки. Змінювати форму слів, міняти їх місцями, а також додавати нові слова не можна.

Учителька сказала: «Світлані ставлю дванадцять балів. Сергію, а тобі потрібно ще раз повторити матеріал параграфа».

492 Перебудуйте подані речення на синонімічні речення з прямою мовою. Перебудовані речення запишіть. Накресліть схеми двох речень з прямою мовою (на вибір).

ЗРАЗОК. *Хвалилася кобила, що з возом горшки побила. – Хвалилася кобила: «Я з возом горшки побила».*

1. Давня мудрість учить, що не потрібно робити іншому того, чого не хочеш, щоб робили тобі. 2. Калина хвалилася, що вона з медом солодка. 3. Обіцяв горщик, що розіб'є казана. 4. Юрко радісно вигукнув, що його мама найкраща.

493 Спишіть речення, розставляючи пропущені розділові знаки. У яких реченнях є звертання?

1. Готові, капітане? ледь чутно запитав помічник *(М. Кідрук)*. 2. Ромка захоплено вигукнув От спасибі, що врятували! *(В. Нестайко)*. 3. Дружній череді вовк не страшний часто говорив батько *(М. Номис)*. 4. Я нахилився до Тусі й запитав Слухай, а ти собак боїшся? *(В. Нестайко)*. 5. Я сказав Сонце, сонце! Уділи мені живущої води...» *(В. Свідзинський)*.

494 Складіть і запишіть розповідь (5–7 ре чень) на одну з поданих тем з використанням 2–3 речень, що містять пряму мову.

Теми: «Мудрі батькові поради», «Улюблені пісні моєї мами», «Чого навчив мене мій тренер».

§ 64. ДІАЛОГ

Про те, із чого складається діалог, та про вживання розділових знаків при діалозі

495 Прочитайте текст. Хто бере участь у розмові? Простежте, як передано на письмі слова кожного учасника спілкування, які розділові знаки вжито.

ТІКА́Є

Прогулюючись біля річки, Гриць із Галинкою, мабуть, уперше побачили тренувальний катер зі спортсменом на водних лижах.

– Поглянь, катер мчить, як вихор! – вигукнула, дивуючись, дівчинка.

– Бо ж тіка́є, – переконливо пояснив Гриць.

– Від кого?

– А від того дядька, що женеться за ним на лижах...

Тема : Діалог. Розділові знаки.

Читати текст вправи 495 (усно)

- Які розділові знаки у тексті є?

Читати уважно правила на сторінці 183 .

Усно відповідати на запитання:

1. Що таке діалог?
2. Що таке репліка?
3. Як треба писати кожну репліку?
4. Який знак треба ставити перед реплікою?
5. Чи треба ставити лапки при словах автора?

Вправа 497 – усно

Вправа 499- письмово

Поняття про діалог

Різновидом прямої мови є діалог.
Діалог – це розмова двох осіб.

Репліка

Діалогічне мовлення складається з окремих реплік і може супроводжуватися словами автора.
Репліка – це фраза (слова) кожного учасника діалогу.

Розділові знаки

На письмі кожну репліку пишемо з **нового рядка.** Перед нею ставимо **тире.** Якщо є слова автора, то ставимо ті самі розділові знаки, що й при прямій мові, але **без лапок.** НАПРИКЛАД*:

– Дядьку Іване! Ось подивіться, що я купив, – показує Гриша сусідові новий футбольний м'яч.
Почухав потилицю сусід та й каже:
– Що ж, треба, виходить, і мені терміново купувати.
– Теж м'яч?
– Та ні, треба купити скло на запасні шибки для вікон.

* У цьому діалозі слова автора виділено синім кольором, репліки – червоним.

496 І. Прочитайте вірш (деякі розділові знаки пропущено). Які репліки в ньому можна виділити? Якими реченнями за метою висловлення та інтонацією є репліки діалогу?

СТРУМОЧОК

Запитав мене синочок:
Це ж куди біжить струмочок?
Через поле у ярок.
І зупиниться в ярку?
Ні, звідтіль – в Десну-ріку.
А з Десни-ріки куди?
До Дніпрової води.
Попливе з Дніпром у море,
В море синє, неозоре.

В. Гринько

ІІ. Спишіть, розставляючи пропущені розділові знаки при діалозі.

497 ПОПРАЦЮЙТЕ В ПАРАХ. Прочитайте за особами гумористичний діалог-розпитування. Скільки реплік належатиме кожному з вас?

НЕ ТЕ СКАЗАВ

Сашко пробі́гав з дітлахами до самісінького смерку й не вивчив уроки. А наступного дня вчителька викликала його до дошки. Постояв Сашко біля столу та й каже:
– Я не вивчив урок...
– Чому?

– У нас вдома нещастя...
– Яке?
– Захворіла мама.
– Захворіла? Коли?.. – здивувалася вчителька. – Я ж її вчора в кінотеатрі бачила.
«Ех! – спаленівши від сорому, подумав Сашко. – Не те сказав. Треба було про бабусю сказати. Вона рідко в кіно ходить» *(Б. Крекотін).*

498 ПОПРАЦЮЙТЕ В ПАРАХ. Складіть разом і розіграйте діалог-розпитування, пов'язаний з вашим життєвим досвідом. Пам'ятайте, що найбільш повною і самостійною є перша репліка. Наступні доповнюють одна одну.

499 І. Спишіть, розставляючи пропущені розділові знаки при діалозі.

А ЩО ТАМ ЗА ЛІСОМ?

Мені пригадується весняний день. Сяє сонце, ласкавий вітерець шепоче в листі дерев. Співають пташки...
Переді мною – зелені лани. На обрії – ліс.
А що там за лісом? – питаю старшого брата.
Поля, села. А там знову ліс – каже брат.
А за тим аж лісом – що там?
Дніпро. Велика наша ріка Дніпро.
А за Дніпром що?
Знову поля, села, ліси.
Це було для мене найбільше відкриття світу... Мене зворушило, що така велика, багата Україна *(В. Сухомлинський).*

ІІ. Визначте зачин, основну частину й кінцівку тексту. Яка основна думка прочитаного?
ІІІ. Прочитайте вголос діалог, дотримуючись правильної інтонації.

500 І. Розгляньте фото. Опишіть мовленнєву ситуацію, зображену на кожному з них.

ІІ. Складіть і запишіть невеликий діалог, можливий в одній із зображених на фото ситуацій (на вибір).

Українська література

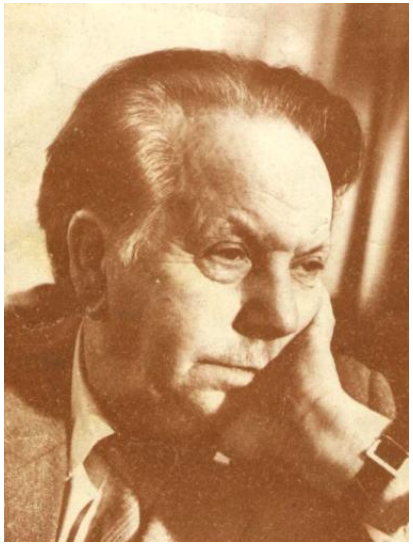

Микола Магера – письменник, співець природи, співець дитячої душі. Вони – природа і діти – головні герої більшості творів відомого письменника. Микола Магера – майстер дитячої казки. Герої цих книг шанують рідну мову, оберігають все живе, дбають про птахів і звірів, насаджують плодові дерева і квіти, слухаються батьків і вчителів, поважають старих, люблять рідний край."

Їжачок

Звідкись налетів грайливий вітерець, заплутався у побурілому каштановому листі, злегка доторкнувся до гілок — і тротуаром почали вибрикувати блискучі, ще вологі від шкаралупи каштани.

Їх тут же підхоплювали пішоходи, ніжно їм усміхалися, пестили руками і ховали до кишень, в сумки чи просто несли на розкритих долонях, милуючись карими красенями.

Неподалік на лавці сиділо двоє школяриків: набурмосений хлопчик з непокірною чорною чуприною, що з'їжилася над високим чолом, і білява дівчинка, очі якої висвічували погожим небом, а губи нагадували дві скибочки перестиглого кавуна.

Поруч стояли портфелики з книжками. Вона, жестикулюючи тонкими руками, щось тихо доводила чорноокому.

Але той, заклавши пальці в кишені вилинялих синіх штанів, не помічав ні пішоходів, ні каштанів, які іноді падали коло самісіньких ніг, ні голубоокої.

Раптом дівчинка побігла за каштаном, що покотився на край тротуару. Він ще не вилупився із своєї темно-зеленої домівки, вкритої густими гострими колючками. Шкаралупка лише лопнула посередині, і звідти лукаво посміхався кароокий каштан.

Дівчинка підняла знахідку, підійшла до хлопчика і ніжно:

— Подивись, Івасю, якого кумедного їжачка подарував нам каштан.

Хлопчик спідлоба зиркнув на колючку — і губи розтяглися в широкій усмішці. Обережно взяв простягненого красеня і вдячно подивився дівчинці в очі.

- Хто сидів на лавці?
- Що робили діти?
- Що знайшла дівчинка?
- На кого був схожий каштан?
- Чому каштан схожий на їжачка?

Оповідання Тополя.

Росла собі край дороги тополя все вгору та вгору. Мимо неї вдень і вночі стрімголов мчали таксі, вантажні автомашини, автобуси, ліниво повзли трактори з причепами, обкутували їдким димом мотоцикли і мопеди.
Дорога гула, ревла, стогнала.
А тополя то припадала пилом, то вмивалася дощами, то обсушувала свої листочки на сонці. Звикли до неї водії і пішоходи, ковзали байдужими поглядами й мчали чи йшли далі.
Якось уранці, коли сонце обняло своїми ласкавими променями дерево, на протилежному боці дороги чубатий хлопчина гукнув до матері, що вела його за руку:
— Мамо, дивіться!
— Що там, сину?
— Тополя засвітилася.
Жінка стала й радісно усміхнулася: тополя справді ніби зайнялася ізсередини. Листочки навколо стовбура пожовкли, а зовні ще милували око потемнілою густою зеленню. Тому й здавалося, що дерево підсвічується невидимими світильниками.
Хлопчик допитувався:
— Мамо, там лампочки? Як на ялинці?
— Ні, Юрасику, то листочки так світяться.
— А хто їх посвітив?
— Осінь, мій хлопчику.
— Осінь?
— Еге ж
Мати з сином милувалися вродою тополі, а мимо мчали й мчали автомобілі.

-Хто йшов по вулиці?

- Що помітив хлопчик?

Читати оповідання «Добра дівчинка»

Відповідати на запитання :

- **Які добрі справи зробила дівчинка?**
- **Кому допомогла?**

Микола Магера

ДОБРА ДІВЧИНКА

Казка

В одному селі хтозна відколи жив дід. Старий-престарий, сивий-пресивий. Узимку на печі, а влітку на сонці вигрівався. На господарстві була в нього біла коза, зозуляста курка і гребенястий півень.

Якось почалапав дід на город і забрів у капусту. Коли чує — дитячий голосочок:

— Дідусю, дідусю, візьміть мене з собою.

Оглянувся — нема нікого. Подумав, що йому вчулося. Вже хотів повертати до хати, коли знову:

— Дідусю, візьміть мене з собою.

Зиркнув на капусту — аж там, на найбільшій капустині, сидить маленька дівчинка. У рожевому платтячку, в червоних черевичках, а в двох кісочках заплетено рожеві банти. Очі у дівчинки були голубі-голубі, личко біленьке.

— Ти де тут ужялашя? — прошамкав беззубим ротом дід.

— Лелеки згубили,— відповіла дівчинка.

— А як тебе звати?

— Ну, то будеш Леся.

— Добре, дідусю.

Дід узяв дівчинку за руку, завів до хати, посадив на припічок, дав їй склянку козячого молока та окраєць черствого житнього хліба.

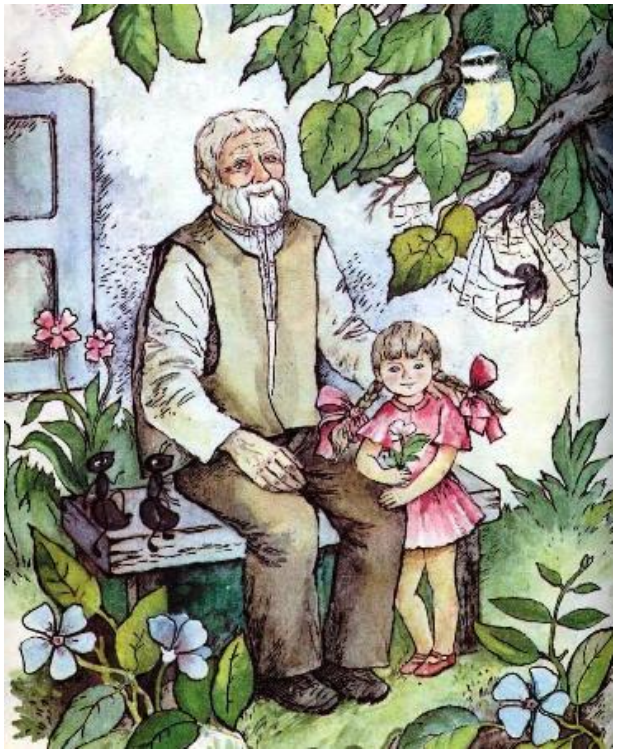

Леся попоїла, подякувала і почала поратись у хаті. Старий сидів на лаві і не міг намилуватись, як маленька господиня, запнувшись рушничком, швидко помила миски, заслала веретою старе дерев'яне ліжко, підмела долівку.

— Дідусю, а де ваше відро? — запитала дівчинка.

— Нема, доню, у мене відра.

— А чим воду носите?

— Горнятком, дитино моя.

— Я піду по воду.

— Ти ж маленька ще.

— Нічого, дідусю, якось принесу.

Взяла глиняне горнятко, вибігла із хати і, наспівуючи якусь пісеньку, побігла крутою стежкою в яр, до копанки, що темніла під бережком.

Тільки зачерпнула води і хотіла вже повертатися до хати, коли бачить: біля стежки мурахи силкуються затягти до свойого житла велике біле яєчко, але воно мовби до землі приросло. Зігнулася Леся, соломинкою продовбала більшу дірочку до мурашиної хатки — і мурашки одразу ж затягнули туди свою здобич.

Вже хотіла йти, коли почула:

— Дякуємо тобі, добра дівчинко Іде, поспішає Леся стежкою, несе у горнятку воду, а назустріч синичка:

— Цінь-цінь, цінь-цінь!.. Дівчинко, порятуй моїх діток від кота-злодія!

Кинулась Леся до яблуні і бачить: коло дупла сидить, великий чорний котище і лапою з гострими кігтями хоче залізти до пташиного гнізда. Леся схопила гілку і пригрозила забіяці. Той злякано нявкнув і дременув хтозна-куди.

— Дякую тобі, добра дівчинко, дякую! — радісно проспівала пташка.
Хотіла вже йти Леся — аж тут шлях їй перегородило густе срібне павутиння. Тільки подумала махнути рукою, щоб прокласти собі дорогу, як здоровенний павук вибіг на середину свого царства, злякано глянув на дівчинку і густим басом попросив:

— Шшу-у-у, дівчинко. Не губи моєї домівки. Бачиш, скільки я наловив мух і комарів-кровопивців? Не будуть вже вони ані тебе, ні діда, ані козу кусати.
— Живи собі, павученьку, не буду твого срібного царства чіпати.
— Шш-у-у, сс-пасибі тобі, добра дівчинко. Вже Леся взялася за клямку дверей, як де не візьметься бджілка. Літає над головою і благає:
— Дз-зз-з, дз-зз-з, Лесю... Хтось зачинив льоток у нашому вулику... Тепер ми не можемо потрапити до своєї хатки, а в хатці від голоду і душняви задихаються наші сестри...
Недовго дівчинка роздумувала. Поставила горнятко на поріг — і бігом за бджілкою у садок. Відсунула льоток, а бджілки радісно:
— Дякуємо, дуже дякуємо тобі, добра дівчинко! Прийшла до хати, а дід лежить сумний-пресумний, на білий світ не дивиться.
— Що з вами, дідусю? Може, болить що?
— Ой болять мені всі кісточки, дитино, кожна жилочка,— простогнав старий.— Доки ти ходила по воду, то прийшли розбійники та били мене... Останній кожух забрали, півнику голову скрутили, кізоньку на заріз повели. Лишень курочка заховалася від них. Ще й жменю борошна витрусили, шкуринку хліба забрали. Доведеться нам з голоду помирати.
Вийшла Леся надвір, сіла на призьбу та й зажурилася. Підперла кулачком голівку, а з очей сльози: кап, кап, кап.
Десь тут узялася синичка, сіла на бузкову гілку і до дівчинки:
— Цінь-цінь, цінь-цінь, Лесю! Ти чого плачеш?
— Як же мені не плакати, коли розбійники все в дідуся забрали, нас на голодну смерть лишили.
Вислухала те пташка, злетіла у небо і на весь білий світ проспівала:
— Цінь-цінь, цінь-цінь! У нашої Лесі горе велике! Розбійники все у дідуся забрали, на голодну смерть обох

залишили. Допоможіть їм!
Першою це почула курочка. Прибігла — і до дівчинки:
— Йди, Лесю, до хліва, там повне гніздо яєць, їжте на здоров'я!
Ще не встигла дівчинка викласти з фартушечка яйці, як через відчинені двері до хати влетів рій бджіл. Вони кинулися до великої чорної макітри і скоро наповнили її по вінця запашним медом.
Тільки бджоли вилетіли з хати, як через поріг поповзли до кімнати маленькі моторні мурашки. І кожна несла на спині пшеничне зеренце. Комашки так завзято працювали, що через годину наповнили мішок золотистим зерном.
Дід із Лесею не могли надякуватися за гостинці.

Вже дівчинка хотіла зачинити двері, аж побачила великого павука. Він повз попереду, а за ним — його родичі, які жили по садах і лісах. Павук чемно привітався і сказав:
— Шш-у-у, Лесю! Ми прийшли, щоб сплести вам із дідусем таке вбрання, у якому взимку було б тепло, а влітку прохолодно.
До вечора павуки сплели два срібні кожушки, костюм для діда, платтячко і шапочку Лесі. Ніхто на білому світі ще на мав такого одягу.
Вже сонечко лягло спати, коли синичка дзьобом постукала у вікно і повідомила, що птахи пригнали козу, принесли все крадене майно, а розбійників прогнали за чорні моря-океани.
Щасливо зажили дід із Лесею. Може, ще й досі живуть собі десь.

Основи здоров’я.

Математика

Клас	Понеділок 27.04	Вівторок 28.04	Середа 29.04	Четвер 30.04
5Б	Читати §43 сторінка 251 Письмово №1553, 1561	Читати §43 сторінка 251 Письмово №1577, 1578	Читати §44 сторінка 255 Письмово №1581, 1584	Читати §44 сторінка 255 Письмово №1588, 1590